30/05/2022

ΚΕΡΚΥΡΑ: Η Κυριακή του Τυφλού και η επέτειος άλωσης της Κωνσταντινούπολης

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων

Στον Ιερό Προσκυνηματικό ναό του Αγίου και θαυματουργού Σπυρίδωνος λειτούργησε και ομίλησε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Κερκύρας Παξών & Διαποντίων νήσων κ. Νεκτάριος, όπου και τέλεσε επιμνημόσυνη δέηση για τον τελευταίο αυτοκράτορα του Βυζαντίου, Κωνσταντίνο Παλαιολόγο και τους χιλιάδες σφαγιασθέντες Έλληνες από την πτώση της Πόλης στα χέρια των Αγαρηνών.

Κατά την ομιλία του ο Σεβασμιώτατος παίρνοντας αφορμή από την διδακτική ευαγγελική περικοπή τόνισε τρία σημεία. Πρώτον ότι, το θαύμα του εκ γενετής

τυφλού που τέλεσε ο Κύριος μας, είναι μία επιβεβαίωση της πρώτης δημιουργίας, που δημιούργησε τον άνθρωπο από πηλό και του ενεφύσησε πνοή ζωής. Οι Πατέρες της εκκλησίας μας, μιλούν για αυτό το θαύμα, ότι ο τρόπος με τον οποίο ο Ιησούς Χριστός θεράπευσε τον εκ γενετής τυφλόν, χρησιμοποιώντας ακριβώς τον αρχέγονο τρόπο της δημιουργίας, που έθεσε πηλόν στην θέση του ελλείποντος αισθητηρίου της οράσεως. Το δεύτερο σημείο είναι η απιστία, η μοχθηρία και η κακεντρέχια των Φαρισαίων, που παρά την ομολογία τους, ότι διαπίστωσαν την ομάτωση του τυφλού, που μόνο ένας απεσταλμένος του Θεού θα μπορούσε να τελέσει τέτοια θαύματα, όμως ο φόβος τους μήπως χάσουν την εύνοια του λαού τους, αλλά και τις εξουσιαστικές τους θέσεις, δεν τους άφηνε να δουν με καθαρή καρδιά τα γενόμενα θαύματα από τον Κύριο μας. Το τρίτον σημείο είναι η ομολογία και η φανέρωση της θεότητας του Ιησού Χριστού, στον θεραπευμένο τυφλό ρωτώντας τον, αν πιστεύεις στον Υιό του Θεού και εκείνος του απαντάει ποιος είναι Κύριε. Τότε ο Κύριος μας, αποκαλύπτεται στον τυφλό λεγοντάς του « Καί εώρακας αυτόν καί ο λαλών μετά σού εκείνός εστιν.»

Η στείρα εποχή μας, οδήγησε τους ανθρώπους στο να μην αναγνωρίζουν την παρουσία του Θεού και πεισματικά να αρνούμαστε την παρουσία Του, αντιγράφοντας τους Φαρισαίους. Παρότι ζήσαμε την αναγεννημένη εν Χριστώ ζωή, ο εγωισμός μας και η αμαρτία μας , μας κρατά τυφλούς στην παρουσία του Θεού. Η εποχή μας είναι μία στείρα εποχή από αληθινή σταυρική αγάπη όχι μόνο για τον Θεό αλλά και για τον συνάνθρωπο μας, μία εποχή χωρίς πίστη, χωρίς ελπίδα, χωρίς βεβαιότητα. Ο Κύριος μας, μας περιμένει να αναθεωρήσουμε την ζωή μας, τις πράξεις μας οι οποίες είναι γεμάτες δόλο και την πορεία μας, σε αυτό τον κόσμο.

Στο τέλος ο Σεβασμιώτατος τέλεσε την επιμνημόσυνη δέηση για την ανάπαυση της ψυχής του τελευταίου αυτοκράτορα του Βυζαντίου, Κωνσταντίνου Παλαιολόγου αλλά και των χιλιάδων Ελλήνων – Ρωμιών οι οποίοι έπεσαν μαχόμενοι για την πίστη και την πατρίδα στα απόρθητα τείχη της Κωνσταντινούπολης, την

αποφράδα ημέρα της 29ης Μαΐου 1453. Ο Σεβασμιώτατος κάλεσε τους εκκλησιαζόμενους να ενώσουν τις προσευχές τους, αλλά και να μην ξεχνάμε την ιστορία μας και την Βασιλεύουσα πόλη. Ο πρώτος πατριάρχης Γεννάδιος Σχολάριος, μετά την πτώση της Πόλης, ενεδύθει το έμβλημα το αυτοκρατορικό και ταυτόχρονα τον πατριαρχικόν-πνευματικό, τις δύο εξουσίες, ενσαρκώνοντας την παράδοση του γένους μας μέχρι και τον τελευταίο πατριάρχη κ. Βαρθολομαίον που έζησαν ως ελεύθεροι πολιορκημένοι για να συνεχίσουν μέχρι και τις μέρες μας να μεταλαμπαδεύουν την ιστορία, τον θρύλον του Βυζαντίου και του πολιτισμού, διατηρώντας στην καρδιά της Ρωμιοσύνης « το πάλι με χρόνια με καιρούς πάλι δικά μας θα΄ ναι ».